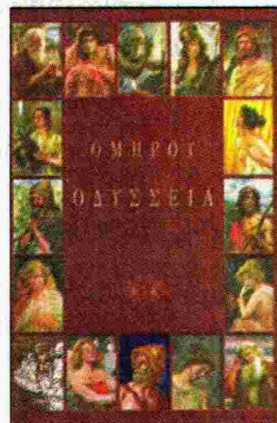
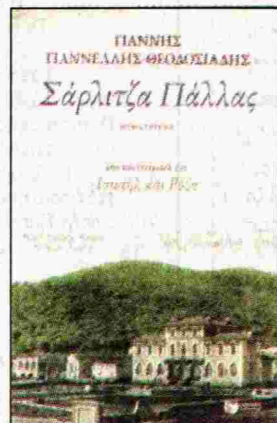
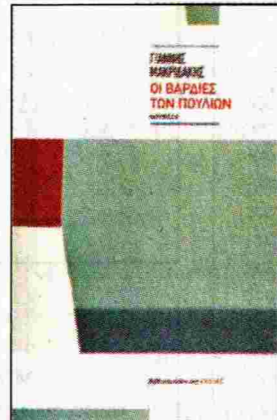
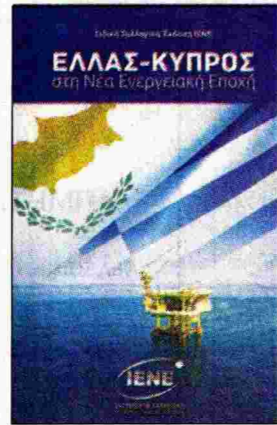

Κριτική - παρουσιάσεις: **Χαρίκλεια Γ. Δημακοπούλου**

ΝΑ ΠΟΥ ακόμη μία εβδομάδα επέροσε φέρνοντάς μας πλησιέστερα στην ανάκτηση μιάς κάποιας ομαλότητας. Είναι όπωσδήποτε πολύ πιο ευχάριστο να κινήται και νεις στους δρόμους και να μην είναι κλειστά όλα τα καταστήματα. Και είναι πικρό να βλέπουμε ότι κάποια από αυτά δεν επέζησαν του εγκλεισμού και των συνεπειών του... Άλλα είμαστε φύσει αισιόδοξοι και ελπίζουμε ότι «Και αυτό θά περάση», όπως έγραφαν κάποια παλαιά κεντήματα ή ανέγραφο σε καθρέπτες!

– **‘Ελλάς-Κύπρος στην νέα ενεργειακή εποχή** (ειδική συλλογική έκδοση **‘Ινστιτούτου ‘Ενεργειας Νοτιοανατολικής Εύρωπης**, σελ. 194, ευρώ 16). Πρόκειται για συλλογική έκδοση ως σημειώνεται, την οποία προλογίζει ο Πρόεδρος της Κύπρου κ. **Ν. Αναστασιάδης** και στην οποία συμμετέχουν οι κ.κ. **Κωστής Σταμπολής** (που είναι και ο επιμελητής της έκδοσης), **Γιάννης Χατζηβασιλειάδης**, **Ίωσηφ Ίωσηφ**, **Ανδρέας Πουλικκάς**, **Χρήστος Δήμας**, **Γεώργιος Στυλιανός Πρεβελάκης**, **Θάνος Ντόκος**, **Ευθύμιος Π. Πέτρου**, **Δημήτριος Μαυροάκης**, **Κωνστ. Φίλης**, **Κωνσταντίνα Ε. Μπότσιου**, **Άγγελος Συρίγος**, **Θεόδωρος Καρωτώνης**, **Σταύρος Λυγερός**, **Κωνστ. Γρίβας**, **Κωνστ. Νικολάου**, **Ίωάννης Μπασιάνης**, **Dr Charles Ellinas**, **Κωνστ. Καραγιαννάκος**, **Γιάννης Μανιάτης**, **Κωνστ. Κόλμερ**, **Στ. Παλαισιάννης**, **Κωνστ. Θεοφύλακτος** και **Δημ. Μεζαρτάσολου**. Στα μελετήματα-συμβολές στον τόμο εξετάζονται ποικίλες παράμετροι του ενεργειακού προβλήματος της εποχής μας όπου αναζητούνται συνεχώς περισσότερες ανανεώσιμες και καθαρές πηγές ενέργειας και συνεπώς οι προκλήσεις είναι περισσότερες και μεγαλύτερες. Δεν παραλείπονται τα νέα αμυντικά προβλήματα που έχουν γεννηθεί στην ΝΑ Μεσόγειο λόγω των βλέψεων της Τουρκίας. Όμως σε όλα τα προβλήματα υπάρχουν απαντήσεις και λύσεις, ενώ ομολογουμένως η Κύπρος προσημύσθη στα νέα δεδομένα ταχύτερα της ‘Ελλάδος και αντιμετώπισε τις προκλήσεις με αποφασιστικότερο τρόπο. Το βιβλίο είναι βέβαιον ότι απευθύνεται σε ειδικούς και μη, αλλά θά φανή πολύ χρήσιμο στους πρώτους διότι συνοψίζει την σημερινή κατάσταση με τρόπο σύντομο, έναρξη και σαφή.

– **Γιάννης Μακρινάκης, Οί βάρδιες των πουλιών** (έκδ. Βιβλιοπωλείον της

ΒΙΒΛΙΑ

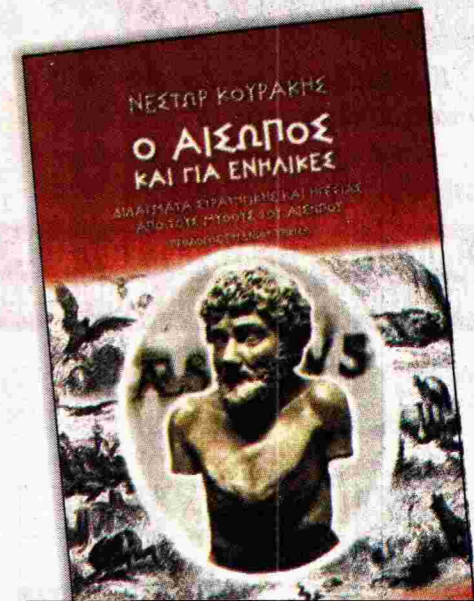
‘Εστίας, σελ. 180, ευρώ 12). Το νέο μυθιστόρημα, νουβέλα τό χαρακτηρίζει ο ίδιος ο συγγραφέας, έρχεται να βεβαιώσει τις προηγούμενες διαπιστώσεις μας για τον κ. Μακρινάκη, ο οποίος έχει πλέον κατακτήσει μία σταθερή θέση στον χώρο της μεταπολεμικής λογοτεχνικής παραγωγής μας. Όπως συνήθως, έτσι και εδώ ο βασικός τόπος που διαδραματίζεται η αφήγηση είναι η γενέτειρα του συγγραφέως, η Χίος. Ιστορία πλέον του αιώνας καταγράφεται μέσα στις λίγες σχετικώς σελίδες του βιβλίου, με ήρωες διάφορα χαρακτηριστικά των προσώπων είναι ότι συνδέονται όλα κατά κάποιον τρόπο με την έκτροφη και εκπαιδευση ή έστω χρήση των ταχυδρομικών περιστεριών, που εκάλυπταν τις ανάγκες που σήμερα καλύπτουν τα κινητά τηλέφωνα, η διαδικτυακή επικοινωνία και άλλα τεχνολογικά μέσα. Τό μεγάλο προσόν των περισσότερων ήταν ότι δεν ήταν δυνατόν να «χακαρισθούν» αλλά μόνον να συλληφθούν και να φρονεθούν έτσι ώστε τό μήνυμά τους να μη φθάση ποτέ ή να συλληφθούν και να αλλάξη τό μήνυμα που μετέφεραν. Είναι έντυπωσιακή ή περιγραφική των συνθηκών υπό τις οποίες χρησιμοποιούνται τό περισσότερα στην αφήγηση ώστε να καταφαινεται ότι παρχειν σαφώς πολύ ταχεία και σημαντική ενημέρωση σε εκείνους που εύρισκοντο πίσω στό νησί, καθώς τό περισσότερα δεν ήταν δυνατόν να σταλούν προς συγκεκριμένον σκοπό αν αυτός δεν συνέπιπτε προς τήν φωλιά τους στό μέρος όπου είχαν γεννηθεί και εκπαιδευθή. Μάχες τών Βαλκανικών Πολέμων και τού Α΄ Παγκ. Πολέμου, χρήσις τους για πληροφόρηση από ναυτικούς που έπλεαν στό πελάγη σε έποχές πριν από τόν ασύρματο και στιγμές της καθημερινής ζωής στό νησί προσφέρουν τό μωσαϊκό που χώρεσε με έντυπωσιακό τρόπο στις 170 σελίδες της αφήγησης.

– **Γιάννης Γιανέλλης-Θεοδοσιάδης, Σάρλιτσα Πάλλας** (έκδ. Πατάκη, σελ. 478, ευρώ 19). Τό μυθιστόρημα πραγματεύεται τά γεγονότα μετά τήν Καταστροφή της Σμύρνης και τήν άφιξη τών προσφύγων στην Λέσβο, όπου έσπίθησαν καταυλισμοί ‘Ελλήνων φυγάδων της τουρκικής θηριωδίας. Τότε τό προσφυγικό σήμαινε κάτι τελείως διαφορετικό από ό,τι σήμερα. Άλλά και τότε οι πρόσφυγες δεν ήταν ευχάριστος

δεκτοί, καθώς δεν διέθεταν κάτι περισσότερο από τά ρούχα που φορούσαν και έπρεπε να τούς περιθάλη σε πρώτη φάση ή τοπική κοινωνία. Ύπηρε βεβαίως μέριμνα, αλλά και αυτή ήταν πτωχική, όπως πτωχή και πτωχευμένη ήταν και πάλιν η ‘Ελλάς, μετά τό έγχείρημα που είχε αναληφθή με ύποσχέσεις τών Μεγάλων Δυνάμεων, που όχι μόνον μιά εγκατέλειψαν εν συνεχεία, αλλά και ενεργώς άντετάχθησαν προς τήν προσπάθειά μας. Ιστορίες άγάπης και πάθους εκτυλίσσονται στό βιβλίο υπό τό φράσμα της προσφυγιάς, καθώς τό ανθρώπινα αισθήματα ποτέ δεν παύουν να εκδηλώνονται. Ένδιαφέρον είναι ότι εντάσσεται η Δίκη τών Έξ στην πλοκή της ιστορίας με ενεργό μέλος ένα από τούς ήρωες. Έπίσης είναι ενδιαφέρον ότι ο συγγραφέας επανέρχεται στό μοτίβο τού έρωτος μεταξύ Τούρκου και ‘Ελληνίδος, που έχει ήδη παρουσιάσει στό προηγούμενο μυθιστόρημά του «Ισμαήλ και Ρόζα». Όμως δεν θά ήταν και τόσο αναγκαίο στην εκτύλιξη της ιστορίας, καθώς δεν ύπηρξαν πολλές τέτοιες πραγματικές ιστορίες ή και αν ύπηρξαν, διελύθησαν στους καπνούς της Σμύρνης.

– **Θεόδωρος Τσοχαλής, Όμηρου ‘Οδύσσεια με έμμετρη άπόδοση στην νέα έλληνική** (σελ. 880, ιδιωτ. έκδ., πληροφορίες 210 6510 622). Τό βιβλίο είναι πολυτελές με σκληρό έξώφυλλο και με τεράστιον όγκο εικονογραφήσεως καθώς σε κάθε διελίδο παρατίθεται (άριστερά) τό αρχαίο κείμενο και η έμμετρη άπόδοσίς του από τόν συγγραφέα και δεξιά μία εικόνα ειλημένη από τις άπειρες προηγούμενες εκδόσεις της ‘Οδυσσειας ανά τόν κόσμο. Τό ποιητικό μέρος της μεταφράσεως (σε έλεύθερο στίχο) δεν είναι υπό κρίσιν εδώ. Άλλά ως προς τήν ακρίβεια της άποδόσεως τό ενδιαφέρον είναι ότι ο συγγραφέας κατόρθωσε να ακολουθήση τούς στίχους τού πρωτύπου και ταυτοχρόνως να προσφέρει στόν σημερινό αναγνώστη όλο τό νόημα τού Όμηρικου έπους. Είναι επίσης ενδιαφέρον για έργο αυτού τού τύπου ότι παρατίθεται για τόν αναγνώστη και όλο τό φιλολογικό apparatus criticus της φιλολογικής έκδοσεως, χωρίς όμως να μνημονεύεται ποιά έκδοσις έχει χρησιμοποιηθή. Οι όμηρικές εκδόσεις που μνημονεύονται στην βιβλιογραφία είναι τού 18ου και τού 19ου αιώνας, έτσι ώστε να μην καλύπτονται από συγγραφικά δικαιώματα.

‘Ο Αίσωπος σήμερα

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ προσφάτως τό νέο βιβλίο τού Όμοτ. Καθηγητού της ‘Εγκληματολογίας τού Πανεπιστημίου ‘Αθηνών κ. **Νέστορος Κουράκης**, **‘Ο Αίσωπος και για ενήλικες. Διδάγματα στρατηγικής και ήγεσίας από τούς μύθους τού Αίσώπου** (πρόλογος **Ευγένιος Τριβιζάς**, έκδ. Φερενίτη, σελ. 224). ‘Ο συγγραφέας πέρα τών άμέσων ενδιαφερόντων του στόν ειδικό επιστημονικό τομέα του, στόν όποίο έχει διακριθή εντός και εκτός ‘Ελλάδος, έχει ένασχοληθή κατά τά τελευταία έτη και με βιβλία που απευθύνονται στό παιδιά. Έδώ επανέρχεται προς τό βασικό του αναγνωστικό κοινό τών ενηλίκων, αλλά επιλέγει τήν εκλαϊκευτική μέθοδο για να προσφέρει γνώσεις σε όλους. Η έπιλογή τών μύθων τού Αίσώπου ως πεδίο έρεύνης για έναν εγκληματολόγο ίσως ήχει κάπως περιεργο. Όμως ό κ. Κουράκης έχει ένασχοληθή και στό παρελθόν με ζητήματα τακτικής και στρατηγικής για ήγέτες (θυμίζουμε τό βιβλίο του: **Διαχρονικές άρχές βυζαντινής στρατηγικής και τακτικής με έμφαση** στό έργο «**Τακτικά**» τού **Λέοντος Στ΄ τού Σοφού** [έκδ. Ποιότητα 2012]). Στο παρόν βιβλίο προσεγγίζει προσεκτικά τούς μύθους τού Αίσώπου, καθώς πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι αυτοί δεν έγράφησαν για κοινό παιδιών, αλλά για τά εύρεα στρώματα της όλιγογραμμάτου κοινωνίας τών κλασικών χρόνων. Οι μύθοι άνήκουν στόν εύκολο τρόπο μεταφοράς γνώσεως και ήθικών διδαγμάτων αλλά και περιγραφής της κοινωνίας, τών ανθρώπινων χαρακτήρων και αντιδράσεων, με τρόπο πλέον εύληπτο και έντυπωσιακό μέσω της παρουσιάσεως τών ζώων, έτσι ώστε να μη χωρούν λόγοι παρεξηγήσεως μεταξύ τού κοινού τους. Τά πολλά και χρήσιμα διδάγματα ήγεσίας που διακρίνονται σε αυτούς τού Αίσώπου ανολύονται και προβάλλονται με γοητευτικόν τρόπο. Στην ουσία έχομε στό χέρι μας μία κοινωνιολογική μελέτη με «ενδιάμεσο» τούς μύθους. Άς προστεθή ότι τεράστιο πλεονέκτημα για τόν αναγνώστη είναι και η έξαιρετικά γοητευτική παρουσίασις τών μύθων μέσω της παραθέσεως εικονογραφήσεως αυτών από καλλιτέχνες διαφόρων έποχών, κυρίως τού 19ου αλλά και τού 20ού αιώνας. Μία πολύ ώραία έκδοσις για κάθε σπίτι.

